

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Urtos/2/2018                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6016897577                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.02.2018                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Kliment            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2018:6016897577.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného O.F. pre obzvlášť závažný zločin profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1, ods. 5 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. februára 2018 v Bratislave sťažnosť odsúdeného O.F. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. januára 2018, sp. zn. 2Ntc/11/2016, a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O.F. sa z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 18. januára 2018, sp. zn. 2Ntc/11/2016, podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného O.F., narodeného 31. mája 1982, trvale bytom Lučenec, Vajanského 2943/30, t. č. ÚVTOS Košice - Šaca o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

V odôvodnení krajský súd vysvetlil, že u odsúdeného je potrebný ďalší výkon trestu. Poukázal na to, že odsúdený S. bol opakovane trestaný a v Nemecku nevyužil možnosť nápravy po jeho podmienenečnom prepustení. Pripomenul jeho obštrukčné správanie sa počas konania o európskom zatýkacom rozkaze a vo vzťahu k pozitívnemu hodnoteniu ústavu na výkon trestu (ďalej len „ÚVTOS“) uviedol, že toto predstavuje len jedno z hodnotiacich kritérií, na ktoré súd prihliada. Prísľub spoločnosti EXPRESSTRANS, spol. s r. o. o jeho zamestnaní súd s poukazom na malú pravdepodobnosť resocializácie a slabé pracovné návyky odsúdeného, vyhodnotil ako účelový.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený S. ihneď na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú následne osobitným podaním jeho obhajcu, JUDr. Rastislava Urbániho, PhD., L.L.M., z 5. februára 2018 písomne odôvodnil.

Napadnuté uznesenie označil za nezákonné, keďže rozhodujúcim kritériom pre rozhodnutie o podmienenečnom prepustení je dosiahnutý stupeň prevýchovy. Konajúci súd však posudzoval skutočnosti,

ktoré pre merito vecí nemajú relevantný význam. Poukázal napr. na jeho trestnú činnosť z roku 2009, ktorá nemá žiaden súvis s prejednávanou vecou. Okrem toho, krajský súd uveril klamlivému tvrdeniu, že v danom prípade sa mal dopustiť 99 skutkov; k tomuto doložil fotokópiu rozsudku Landgericht Frankfurt am Main z 12. septembra 2011, sp. zn. 5/31 KLS-6310 Js 252361/10 (7/11). Minulá trestná činnosť však s poukazom na zákaz retroaktivity a princípy vyjadrené v § 2 ods. 7, ods. 8 Tr. por., nemôžu byť predmetom preskúmania súdov. Na pravde sa nezakladajú ani skutočnosti, že sa mal správať obštrukčne a v tejto súvislosti doplnil fotokópiu príkazu krajského prokurátora zo 6. októbra 2010, ktorým ho prepustil zo zadržania a nechal na voľnej nohe.

To, že v jeho prípade došlo k náprave jednoznačne plynie z hodnotenia ÚVTOS Košice - Šaca. Poukázal aj na to, že spáchanie trestného činu priznal a opakovane oľutoval, uvedomil si čo takým nezodpovedným konaním - najmä pokiaľ ide o jeho súkromný a pracovný život, spôsobil. Pre rozhodnutie vo veci by malo byť prvoradé vyjadrenie ÚVTOS, keďže predovšetkým osoby, s ktorými prichádzal do styku, vedia posúdiť, či výkon trestu u neho splnil účel. Vo vzťahu k prísľubu zamestnania od spoločnosti EXPRESSTRANS, spol. s r.o. odsúdený uviedol, že súdom formulovaný záver (o jeho účelovosti) nebol nijako preukázaný, ide len o tvrdenie. Odsúdený S. namietal, že nikdy nebol podmienene prepustený, z výkonu trestu bol prepustený po výkone polovice trestu automaticky - bez posudzovania akýchkoľvek podmienok.

S poukazom na tieto skutočnosti odsúdený S. sťažnostný súd požiadal, aby napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a § 68 ods. 1 Tr. zák. ho z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustil s primeranou skúšobnou dobou.

Sťažnosť i kompletný spisový materiál bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený 21. februára 2018.

Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Najvyšší súd z previerky spisového materiálu zistil, že krajský súd rozsudkom z 26. novembra 2015, sp. zn. 9Ntc/26/2015, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 1. februára 2016, sp. zn. 5 Urto 1/2017, rozhodol tak, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznal rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt z 27. januára 2016, sp. zn. 43 Hv 44/15v, v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň z 28. júla 2016, sp. zn. 23 Bs 183/16d, ktorým bol odsúdený O.F. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu profesionálnej krádeže vĺmaním podľa § 127, § 128 ods. 1, ods. 5, § 129 ods. 1 bod 1, ods. 2 bod 1, § 130 ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky vo forme spolupáchateľstva, ktorého sa dopustil na tam uvedenom skutkovom základe, a za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov. Krajský súd tiež podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. rozhodol, že odsúdený S. bude vo výkone trestu pokračovať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia (č. l. 72, 83).

Dňa 9. marca 2017 bol odsúdený S. eskortovaný na územie Slovenskej republiky za účelom ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody (č. l. 90). Dňa 20. marca 2017 krajský súd v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol o započítaní väzby, výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, ako aj prevozu na územie Slovenskej republiky do uloženého trestu, celkovo krajský súd odsúdenému započítal obdobie od 4. augusta 2015 do 9. marca 2017 (č. l. 94).

Dňa 23. novembra 2017 odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu, JUDr. Rastislava Urbániho, podal žiadosť o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (č. l. 103).

Dňa 15. decembra 2017 bolo krajskému súdu doručené hodnotenie ÚVTOS Košice - Šaca, z ktorého vyplýva, že odsúdený S. ukončil sedem tried základnej školy a ďalej v príprave na povolanie nepokračoval. Pred nástupom do výkonu trestu nebol v pracovnom pomere, bol evidovaný na úrade práce. Adaptácia na výkon trestu prebehla bez problémov, je zaradený do diferenciačnej skupiny B, jeho

správanie je na požadovanej úrovni. Negatívne sa neprejavuje, konflikty nevyhľadáva, má osvojené hygienické návyky a vo veciach má primeraný poriadok. Do vzdelávania nie je zapojený, nezapája sa ani do skupinových prác. Jedenkrát bol disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. Odsúdený sa dlhodobo zapájal do kultúrno-osvetových aktivít, ktoré sčasti aj spoluorganizoval. Bol pracovne zaradený na nestrážené pracovisko, na ktorom pridelené pracovné povinnosti plnil príkladne. Momentálne je nápomocný v kuchyni a tiež pravidelne vykonáva upratovacie práce na izbe, vrátane organizácie výmeny prádla. Je v pravidelnom kontakte s družkou O., svojimi deťmi a matkou. Dostáva tiež listy od otca a nevlastných bratov, ktorí dlhodobo žijú v Írsku. Program zaobchádzania plní. Riziko sociálneho zlyhania ÚVTOS hodnotí ako vysoké, s nepriaznivou resocializačnou prognózou. Podmienečné prepustenie sa odporúča s dohľadom (č. l. 108).

Z odpisu z registra trestov plyní, že odsúdený S. bol doposiaľ štyrikrát odsúdený. Okrem prejednávanej veci v dvoch prípadoch za krádež vlámaním, resp. za vydieranie (za ktoré mu bol uložený podmienečný trest vo výmere 3 mesiacov, resp. peňažný trest vo výmere 10.000 Sk) sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a v jednom prípade bol rozsudkom Landgericht Frankfurt am Main (Nemecko) odsúdený za krádež vo výmere 3 rokov a 9 mesiacov (č. l. 113).

Z prehlásenia o zamestnaní z 8. januára 2018 plyní, že konateľ spoločnosti EXPRESSTRANS, spol. s r. o., O. L., je ochotný odsúdeného po prepustení zamestnať ako pomocného pracovníka v pneuservise s hrubou mzdou 800 €.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plyní, že pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vo vzťahu k formálnej podmienke najvyšší súd konštatuje, že táto bola splnená 4. decembra 2017.

Vo vzťahu k materiálnej podmienke však najvyšší súd konštatuje, že táto splnená nebola. Pri rozhodovaní o tom, či odsúdený preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, je treba prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam. Takou okolnosťou je aj predchádzajúci život odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti (R 5/2017). Nemožno teda ako pochybenie krajského súdu vyhodnotiť, že prihliadal aj na charakter skoršej trestnej činnosti odsúdeného. A hoci sa zdá, že si pri tom nesprávne ustálil množstvo skutkov, ktorých sa odsúdený mal dopustiť, táto okolnosť nič nemení na fakte, že v jeho prípade ide o „špecialistu“, ktorý si na živobytie zarábala tak, že za pomoci špeciálneho náradia vnikal do rodinných domov alebo bytov a tam odcudzoval finančnú hotovosť, šperky alebo iné cenné predmety. V tomto kontexte sťažnostný súd poukazuje na fakt, že prejednávanej trestnej činnosti sa odsúdený dopustil len niekoľko mesiacov po jeho prepustení z výkonu trestu.

Ani najvyšší súd neuveril, že by odsúdený S. bol schopný zotrvať v pracovnom pomere (či už v

spoločnosti EXPRESSTRANS, spol. s r.o. alebo inde) dlhší čas, nakoľko - okrem nedostatočného vzdelania, u neho absentujú požadované pracovné návyky a aj vo výkone trestu bol na nestráženom pracovisku mimo ústavu zamestnaný relatívne krátko (cca tri mesiace). Neušlo tiež pozornosti súdu, že pochvala za pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom odsúdeného mu bola udelená jeden deň po doručení žiadosti krajského súdu o zaslanie hodnotiacej správy.

Napokon sťažnostný súd poukazuje na vysoké riziko sociálneho zlyhania, ktoré sa v hodnotiacej správe ÚVTOS konštatuje (12 bodov). Všetky tieto okolnosti vyvolávajú odôvodnené a vážne pochybnosti o tom, že odsúdený sa po podmienenom prepustení nenavráti k trestnej činnosti a bude schopný sa začleniť do spoločnosti.

Na podklade vyššie formulovaných úvah dospel najvyšší súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného O.F. bola nedôvodná, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

### **Poučenie:**

: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.